

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesegyre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetési czúpán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díja:
Öt hasábos posztó 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilttér garmond sora 30 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltnék.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.
Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések a kiadóhoz intázendők.

A tisztviselői minősítés kérdéséhez.

Közigazgatási életünk merő vegetatio; organismusa hibás, csak gyökeres reform orvosolhatja bajainkat! Ezek azon kifakadások, melyeket megúntunk már hallgatni, s magunk is kezdjük hinni, hogy valamely változásnak e téren történnie kell, „sed fugit interea, fugit irreparabile tempus” — s marad minden a régi.

Talán egy traditíós multú társadalmi osztály van ellene minden újításnak? Talán a conservatív elem vág utjába a reformoknak, vagy méltatlanul éri közigazgatásunkat az elitélő kritikának minden kifakadása?

Baj van mindenesetre, de ne tartsunk semi rossztól, van elég tanácsadó orvosunk.

A centralisationnak legridegebb alakjában való behozatalát javálja egyik része; a másikonak nem a szervezetén, de az emberekén akad meg a szeme, s feszegetve ezek tehetőségét, mulóját, azon következtetésre jut: ha közigazgatásunk nem olyan, mint a milyennek lennie kellene, ennek oka tisztviselőink képzetlensége, tapasztalatlansága és erélytelenségében keresendő, a előáll a qualificatio kérdésével.

A qualificatio behozatalának szüksége a képviselőházi, a törvényhatósági gyűléseken nem egy ízben hangoztatott, míg végre előtünk fekszik a már bizottságilag is átdolgozott törvényjavaslat.

Megfelelő elméleti képzettséget, hosszabb idejű gyakorlatot szab egyes egyes állás elnyerésére feltételül, intézkedéseinek ki nem terjesztésével a régi tisztviselőkre.

A javaslatnak, melyet a napi sajtó élénk megbeszélése tárgyává tett, bővebb taglalásába nem bocsájtkozom; de a lapok hasábjain gombamódra megjelenő különféle indítványok közül, ezen lapnak 41-dik számában megjelenő oly indítvány vonja magára figyelmemet, hogy benső meggyőződéseimből sietek rá reflektálni.

„A közigazgatási hivataloskodásnak első foruma a körjegyző legyen, és a megyei hivatalokba csak oly egyének választassanak, kik mint körjegyzők érdemesen működtek.”

Egészen új indítvány, s hozzá még a tisztelt cikkiró figyelmébe ajánlja belügyminiszterünknek is.

Nagyra becsülöm a körjegyzői intézményt. Érdeklélője vagyok minden irányú működésüknek, s azért ezen kérdést illetőleg nem tétozva vetem meggyőződésemet papírra.

Nem azok közé tartozom, kik a körjegyzőt a község pennájának tartják. Nem. A körjegyző legyen községei minden irányú érdekeinek a leghathatós szószólója; ne tekintse hivatalát megélhetési eszköznek kenyérnek: hanem hivattászerűleg működjék pályáján, érezze annak nagy horderejű jelentőségét, s iparkodjék azzá lenni, kihez úgy a község mint egyesek esetéről-esetre tanácsért fordulnak, s oly utbagazításokat legyen képes adni, mely közvetlen egyeseknek, közvetve pedig a községnek javát mozdítja elő és saját tekintélyét biztosítja. Szerény nézetem szerint ez képezze egy kör- vagy községi jegyző ambícióját.

A tér, melyen belül a körjegyző működik, igen tág, mint előjárósági tagnak a községi autonomikus kormányzat ugyasólván vállán nyugszik; a törvényhatósági, az állam-

pénzügyi rendeletek végrehajtásának felelőssége leginkább őt terheli, egyszóval célulálája sok mindenféle hatáságnak. Hivatalának betöltése tehát nagy tapasztalatot tótelez fel; de szerezheth-e praxist oly téren, melylyel mint közigazgatási tisztviselő is bátran megállhatná helyét?

A közigazgatási hivataloskodásnak első foruma a körjegyzőség már csak azért sem lehet, mert az nem közigazgatási, hanem községi tiszttség. Megengedem, hogy praxisa jó, sőt részben szükséges is a szolgabírónak; ámde ezt érdeklőleg, a körjegyzők felterjesztéseiből — azoknak esetenkénti áttekintése mellett — a szolgabírói székhelyen szemlélődőleg is szerezhetni annyi praxist, melynek alapján utatitításait nemcsak megírni, hanem: körjegyzésképen végrehajtani is tudná az illető akár segédszolgabíró is

A belügyminister ezen elvből kiindultan, szándékozik a szolgabírák mellett közigazgatási gyakornoki állásokat rendszeresíteni.

A közigazgatási hatóságoknak, vagy végük specialiter, a szolgabíróknak ügyköre sok tekintetben jogi természetű. Ott van a kihágási, az erdőügyekbeni, a regale stb. ügyekbeni bíráskodás. Szerezheth-e ebből a körjegyzői irodában praxist? Hogy ha szerezheth-e is: elegendő lenne az Shevria nélkül?

Hát a jogi alapfogalmak, a törvények tudása, ezek interpretálása, a kormány és megyei szabályrendeletek mind oly dolgok, melyekhez a szolgabírónak semmi köze? Ezen kérdésekre a tisztelt cikkiró bizonyára Deák Ferencznek azon mondásával felelne: ha a szolgabíró hajdujának atillagombjai azon törvények numerusait csillogtatná, melyeke-

A „NÓGRÁDI LAPOK” TÁRCZAJA.

Dalok.

I.

Megölelni, megcsókolni
Óvá lenni örökre,
Azt hallani, azt kérdezni:
Szép csillagom szeret-e?

S egy kis perczig boldog lenni,
Ráborolni keblére. . . .
Megölelni, megcsókolni —
S meghalni ott előtte.

II.

Édes kedves rózsám
Pici angyalom:
Mért nem hallgatsz meg
Epedő dalom?

Miért nem viszonzol
Há szerelmemet?
Miért kacagod ki
Szenvédsémet?

Oh talán azért, mert
Ily szegény vagyok!
Pénycs, drága lómet
En nem adhatok.

Nem adhatok csak egy
Szerető szívvel,
Melyben titkon óráim
Bájos képedet.

De néked ez nem kell
És nem kellek én:
Nincsen oly szegény több
A föld kerekén.

II. Felcs Vilma.

Komoly tárczacikk.

(Ajánlva a kormány és községi figyelmébe.)

Sárga hólyától.

(Folytatás.)

A községi pótlék semmivel sem apadt, mert az az 5—30 frt, ami a vadászterületi bér címén befolyik a község pénztárába, épen annyi a községi pótládó összege irányában, mint egy csepp víz a tengerben és soha sem pótolja az egyes adakozók ama veszteségét, amit a ragadozók baromfiában vagy egyéb háziállat állományában, gyümölcsösében, kukoriczában és krumplijában okoznak.

Tessék tehát a hasznát a kárral összemérni és oszténgat azután holmi német bugyogós törvényeket fabrikálni.

A vad nem szaporodott (itt csak a szolid vadaikat tessék érteni. Cz—ó.), mert nem szaporodhatott a dűvadak miatt, amelyek épen azért is (tehát truczára a kormánynak. Cz—ó.) rendkívül elszaporodtak s felfalták a szüldőnyulakat, apró sürjeket, foglyokat, feldúlták a vadonca-vadlódó fészkeket s elpusztították tojásaikat, s így sem a szegény ember, sem pedig a vadászterületi bérő nem élvezheti a mindnyájunk számára teremtetett vadpecsenyét, hanem kénytelen megelégedni amaz a krumplibukta vagy kukoriczapulisz-

kával, emez pedig a haszonbér vesztegetésével. (Bizony nagyon könnyen meg lehetne számlálni azon bérőket, akiknek területük behozná a haszonbéri összeget meg a löszerek költségét. Cz—ó.)

Minél kapzsiabbak vagyunk, annál kevesebbet élvezünk. Míg minden ember vadászhatott, volt elég nyul; amióta csak a kiváltságosoknak adatott meg e jog: se nyul, se fogoly! (Igen, mert a róka koma elakmározza előlünk. Cz—ó.)

A fegyveradó — jól van — legyen meg; hanem az a bolond vadászati adó! minek az? Hát nem több jövedelme volna az államnak, ha mindazon ember, aki fegyverét vadászatra használja vagy használni akarja, fegyveradó ezímen fizetne 1—2 forintot az állam cassájába s fogadunk! hogy 3—5 annyi jövedelme volna akkor az államnak, mint most. (Ha ugye vadászhatna mindenki? Cz—ó.) Mert míg most p. o. nálunk gr. Hamply Gedeon, br. Vacskor Farkas, lovag Fulcsay Tóbiás vadászati jegyekért mindössze 36 frtot fizetnek, addig mi ugyanazon a területen, ahol ezen nemes urak vadászhatnak, csak 360 vadászembert számoltunk össze, kik mindegyike 1—2 frttal járulna az állam jövedelme emeléséhez. Ennyi vadász volt is azon a területen, míg a vadászati törvény és a fegyveradó be nem hozatott — Urak! — a nyul mégis annyi volt, hogy dűge. (En is bizonyítom. Cz—ó.)

Akinak szeme van: lásson; akinak füle van: halljon. (No akkor tudom, hogy a kormány ezt se nem hallja, se nem látja Cz—ó.)

7. A nép zaklatására és nyomorúságára szolgál a jelenlegi marhapassus is Ugyan melyik szerencsétlen anyaszülött miniszteri fogalmazónak a — hátulkopass-

...tudnia kellene, soh'sem látnánk őt urának hivatalos útjában a kocsai bakján ülni.

„Kell, hogy a közigazgatási tisztviselő kissé jogász is legyen, mert a bíraskodás a közigazgatásnál is gyakori; ezenkívül a törvénykezésnek a közigazgatással sok érintkezési pontja van és ennél fogva minden jogi ismeret hiánya az illető telen eljárás eseteit szaporítani” mondja Sárosmegye hírneves főjegyzője Kolosy Miklós a „viaszapillantás” című tanulmányában. Alapos jogi ismeretet a közigazgatási tisztviselő nem nélkülözhet, ezt pedig tapasztalati úton megszerezni nem lehet, hanem rendszeres tanulmány által, vagyis iskoláztatás mellett. Az elméleti képzettségnek a tapasztalatot meg kell előznie, s hogy a közigazgatási tisztviselő állásának minden tekintetben megfelelőhessen, senki kétségbe nem vonhatja, hogy nagyobb szabású elméleti képzettséggel kell bírnia, mint melyet a körjegyzői képesítvény feltételez.

Törekedjék minden körjegyző arra, hogy községeinek érdemes jegyzője legyen, ne pedig oly állás után sóvárogják, melynek betöltése tekintetében a községi tisztséggel szerzett érdemek még nem nyújtanak garantiát arra nézve, hogy hivatásának ott is, a maga teljében megfelelhessen fog.

I f j. N a g y M i h á l y.

Közigazgatási bizottsági ülés

(okt. hó 13-án.)

Gr. Gyürky Ábrahám főispán úr ömeltósága a közigazgatási ülést megnyitván, felolvastatott az alispáni jelentés, mely tudomásul vétetett. A jelentést a mult számban közöltük.

Felolvastatott az elnökileg elintéztett ügyek tárgysorozata.

Gr. Czebrán László jelenti, hogy ő, valamint Pokorny Gusztáv és a főszolgabíró a losonczyi izraelita anyakönyveket és azoknak mikénti vezetését megvizsgálták. — Jelentése szerint ezen matriculák elég rendben találtak. — Az orthodoxok anyakönyvét azonban, melyet egy sachter vezet, meg nem vizsgálták. Kéri e tekintetben a bizottság intézkedését.

Steller Antal előadja, hogy Losoncban, a haladópárti zsidók mellett az orthodoxok sectája alig áll 10 tagból, s ezen secta ott fenn nem tarthatja magát, legközelebb a sachter is megugrott, mivel nem fizetik. Nézetek szerint célszerű lenne ezek beolvasztása iránt intézkedést tenni, illetve az orthodoxok losonczyi felekezetét egyszerre beszüntetni.

Gr. Forgách Antal nem találja célszerűnek, hogy a bizottság — konkrét panaszok nélkül — a vallási kérdésekbe avatkozzék. Szerinte ez igen elasticus do-

log, — s általában véve semmi jóhoz nem vezetne. Ő most kizárólag az anyakönyvek ellenőrzése mellett óhajt maradni, s indítványozza, hogy a szolgabírók általában uszítassanak, miszerint az izraelita anyakönyveket minden évben vizsgálják meg, s erről jelentést tegyenek. — Ezen indítvány egyhangulag elfogadtatott.

Ezután Gr. Czebrán László első pillanatra tetszős, de következményeiben felesleges és célhoz nem vezető azon indítványt tevő, hogy azon tisztviselőkről, kiknek fizetése hosszabb ideig levan foglalva, az alispán jelentést tegyen.

Madách Károly ezen felszólalásra igéri, hogy amennyiben a bizottság kívánja, azt a lajstromot is összeállítja; megjegyezvén, hogy a tisztviselők fizetésének lefoglalhatása törvényileg szabályozva van.

Gr. Czebrán urat ezen indítvány megtevésénél kizárólag a köztulj iránti tekintet vezette, mivel ő azon meggyőződésben él, hogy azon tisztviselő, kinek fizetése le van foglalva, meg nem elhet, ha csak tiltott uton nem szerzi meg a megélhetés feltételeit.

A nősülési kérvények és katonai elbocsátási ügyek elintézése után felolvastatott a Paczolay Antal vádja folytán Jeszenszky József árvaszéki ülnök ellen megéjtett vizsgálatról felvett jegyzőkönyv, mely egyszerűs mind az árvaszéki ügykezelésre vonatkozólag is némely rendelkezést hoz javaslatba. — A vizsgálat folytán kiderült az, hogy Paczolay Antal panasza teljesen alaptalan volt. Az ügykezelést, részint a törvény, részint a miniszteri ügyrend és megyei szabályrendeletek szabályozván, erre a bizottság nem találta szükségesnek külön javaslatokat tenni, annál inkább, mivel ezek az árvaszéknél különben is szabályszerűen betartatnak. Tapasztalván azonban a bizottság, hogy a kezelőszemélyzet hiányossága folytán eddig a sürgetések nem tartathattak kellőleg nyilván, most erre azon javaslatot terjeszti elő, hogy a sürgetéseket az árvaszéki jegyző ellenőrizze, s a mennyiben az árvaszék végrehajtó közegei kétszeri sürgetés folytán sem felelőnek meg az árvaszéki végzéseknél, a jegyző erről az alispánnak jelentést tegyen. — Ez oly módosítással lett elfogadva, hogy nem az alispánnak, hanem az árvaszéki elnöknek tétessék meg a jelentés, hogy ez a mulasztó tisztviselő ellen a fegyelmi eljárás megindítása iránt intézkedjék. A tartalék alap kezelésé és ellenőrzése egészen szabályszerű. — Az árvapénzek letétele oly formák mellett fog jövőben eszközöltetni, mint az alispáni hivatalnál divik. — Elfogadtatott a bizottságnak azon javaslata is, hogy az árvakötvények, még az esetben is, ha jelzálogilag nem biztosítva, szabályszerűen letendők. — Eddig az iratok közt kezeltettek ideiglenesen. A javaslatok végrehajtásával az alispán bízott meg.

Szécsény város azon kérvényének, hogy a vásári tarifa szabályozására nézve a közigazgatási bizottság általános utasításokat adjon, hely nem adatott, mivel ez a város önkormányzatához tartozik, s a szabályzat a megyei közgyűlés által jóváhagyandó.

Slésinger Jónás szécsényi lakos ellen regale csunkítás miatt 2 egybehangzó határozat folytán már az árverés lett volna foganatosítandó. Slésinger azon-

ban a miniszteriumhoz emelt panaszt, szabálytalanságok végett. Az iratok tehát felterjesztetnek. (Gr. Forgách Antal: „Igy soha sem lesz vége az ügyeknek”.)

A városi jegyzői választás ellen beadott felbontás a közgyűléshez tétetik.

Az árvavagyon tűzkár elleni biztosítása tárgyaiban az adriai biztosító társulattal kötött szerződés 1883. máj. 1 én lejárván, Pajor István, Hanzély László, Reményfy, Steller és Harmos urak kiküldetnek, hogy a társulatok felhívása és ajánlataik beadása után arra nézve, hogy a szerződés mely társulattal kötéssék meg, javaslatukat, s a szerződési mintát terjeszték be. Kétséget nem szenved, hogy itt figyelembe alig jöhet más, mint az első m. ált. biztosító társulat, mely mint hazai elsőrendű intézmény, a legelőnyösebb feltételeket képes nyújtani.

Lovás Pál bujádi lakos, volt körjegyző folyamodványt adott be, hogy mintán kis csalomjai (Hontm.) ingatlanait br. Majthényi Lászlónak eladta, azonban ezen ingatlanokra a hiányzó adó és községi pénzek betábláztattak, illetve a vételár lefoglaltatott, s br. M. L. úr addig, míg a törles bekebelezhető nem lesz, a vételár feleslegét kiadni nem hajlandó. Miért is Lovás Pál kéri a bizottságot, hogy az adó és községi pénzekre nézve a lezárolás sürgősen ejtessék meg, s részére a felesleg vételár utalányoztassék ki. Ezen kérvény kiadatik az adófelügyelőségnek a lezárolás eszközése végett. Ezzel egyidejűleg Reményfy újból felszólalt, hogy az illető körjegyző árvapénzek illetve értékekről is lezárolni tartozván, ezen értékek szintén a vételárból vonassanak le; s kéri utasítani az árvaszéki elnököt, hogy a júliusi határozat értelmében a helyszinére egy árvaszéki ülnökből, ügyészről és számvevőből álló szakbizottság küldessék ki, mely a lezárolást azonnal vigye keresztül; annál inkább, mert, mint biztos egyénektől tudja, az árvügyi irományok és kötvények, Bujákou a község házában most is átadással zsákban bekötve bevernek.

Ezenek folytán Gr. Gyürky Ábrahám főispán utasította az árvaszéki elnököt, hogy a deputatiót azonnal küldje ki. Egyszerűs mind elrendeltetett, hogy a vételár az árvák követelésére is lefoglaltassék. A deputatio már utban van.

A börtönügyi jelentés tudomásul vétetett.

Árvag. A negyedéves jelentés szerint a gyámoltak és gondnokoltak összes száma okt. 1-ig volt 15,216. Ezek közül a gyámgondnokság alul felszabadult 258 egyen. kik közül 210 vagyonnal bírt, s 48 vagyonatlan volt. A 210 egyennek összesen 33,653 frt 43 kr. utalányoztatott ki.

A beadványok száma volt okt. 1-ig 9672, mely a mult évi 362 hátrálékkal 10,034 re rugott. Ebből elintéztetett okt. 1-ig 8783. Hátrálék 1251. (Árvaszéki elnök jelenti, hogy ezen szám is okt. 12-keig 460-ra apadt.) — A letéti pénztár készpénz kötvény és értékpapirokban összesen 534,908 frt 35 krt képvisel. A jelentés tudomásul vétetett; s az elnök utasítva lett, hogy jövőre az ügyek minőségére nézve is külön szám-szerű kimutatást terjeszsen elő.

Beltulmányozási rendelet folytán, Prónay Péternek, mint kk. Révay Béla gyámjának felebbezése a közigazgatási bizottság 821 szd. határozata ellen, mely-

— fejében támadt az a ritka (talán híg a t akartuk mondani? Cz—ó.) gondolat, hogy négyféle passust (nem is jól van az kifejezve, hogy: marhavél, lölevél; mert épen úgy lehet számárvél is, ha számárra állittatik ki t. i. s p o? Cz—ó) galyabíron egyszerre! mintha bizony egyféle is nem volna elegendő. Már csakugyan oda viszi a kormány ilyenféle „ce-rebrum non habet” intézményekkel, hogy kénytelen-keletlen is el kell binnie az embernek, hogy a kormány, ahol csak teheti, minden áron zaklatni óhajtja a népet. Mert ha tudná, hogy avval a négyféle passussal sem a marhavést nem szüntetik be, sem a ragadós betegségeket meg nem akadályozza, sem végre a lököttést be nem állítja, annál kevésbé tölti be pedig ezzel az állam lyukas zsákját! akkor bizonyosan megelégednék az egyféle passus kiadásával is. Hát ugyan miért is van a lóra piros, a csikóra zöld, a tinóra és az úszúre fekete, a tohen és az ökörre kék passus? (Azért, mert hogy nincs fehér meg sárga passus. Pedig ezt könnyen kitalálhatták volna! Cz—ó.) Vagy csak azért, hogy ha ezeket elhibázza valahogy a szegény halandó jegyző, bíró alkalmazni, legyen kit megbírágolni tiszorosan a spinárbaktereknek? (Hát ez megint miféle állítja az istennek? Cz—ó.) De itt is az a legkülönösebb a dologban, hogy példán! ha egy úszúre 3 kros helyett 5 kros passus állittatik ki, nem látja meg a finans, de ha ellőnközökép törté-nék, no már akkor akkor okvetlen 50 kr. bírágban marasztaltatik el a kiállító. Azt nem veszik tekintetbe, hogy százszor annyival több 5 kros passus állittatik ki a két éven aluli marhára, mint 3 kros a 2 éven felülire, s hogy hát az igazság érdekében ezt vissza kellene

térítenie a kormánynak. (No csak azt várják! Cz—ó.) A kormánynak igazságosnak s részrehajthatatlannak kell lenni!

És minek az a papír (magyarul irlap Cz—ó.) pazarlás a löpassusoknál? Negyedrésze is elég volna a mostaninak. Ki a garast nem becsülli, a forintot nem érdemli! uraim.

Vigyázzanak csak ide — kérjük — majd elmondjuk a passus intézménynek célszerűbb módját:

Az állam magának tartja fenn a jogot ezenről is a bélyegtelen passus kiadására, — hogy azt t. i. akár milyen bitang lökött meg ne szerezhesse magának egyikőnyen akárhol, — s az adóhivatalok utján csakis a községi előljárók személyes vagy írásbeli megkeresésére szolgáltsanak ki, s egyenlők legyenek azok akár lóra, akár számárra, akár borjura, akár ökörre

A passus kiállításával megbízott előljáró jegyzőkönyvet vinni köteles: legyen ezen jegyzőkönyvben két rovattal több: frt krra t. i., és amilyen korú állatra állítja ki a passust, olyanértékű bélyegilletéket incassáljon be az állattulajdonostól s ezen illetéket a jegyzőkönyv tanúsága szerint új passuskészlet megszerzésékor az adóhivatalba épen úgy fizasso be, mint azt az adószedők teszik az adópénzzel adószedési naplójuk mellott. S így megszűnik minden jogtalan zaklatás, s a kormány ezéja is épen úgy lesz elérve, mint eddig. (Ejnye, ez igazán helyes javaslat Cz—ó.)

Igen, de csak úgy, ha a kormány egy kisé többet megbiz közegekben; mert most azon iszonyu bizalmatlanság, melyet minden alantas kormányközeg maga iránt amannak részéről tapasztalni kénytelen:

nem hogy javítaná erkölcsét, hanem valóban megmé-telyezi azt; mert épen azzal utat mutat a rosszra. (Mint Tisza miniszterelnök a zsidók melletti ukázával tett most nem régen; a helyett, hogy csitította volna a kedélyeket: figyalmessé tette az „oh nép” et a nagy bajra, mely a fanatikus és a kincseszomjas orthodox zsidóktól származik. A szegény nép tán soh'se tudta volna meg, hogy Eszláron a zsidók egy keresztény lányt sakteroltak le, ha a falu bakterja a bíró rendeletéből ki nem kiabálja, hogy: „tudtára adatyik mindenkinnek, hogy azért, hogy aszongya a zsidók valahol Eszláron egy magyar lányzót lesakteróva meggyilkoták vóna, nem szabad őket semmi szin alatt bántanyi, se a falubó kikergetnyi; mert aszongya ha az a lányzó nem ment vóna közibék, hát le nem sakteróták vóna itet!” Cz—ó.)

A bizalom a társadalom kapcsa, a bizalmatlanság pedig az egyenetlenség magva.

Minél tágabb a bizalom a kormány és közegek között, annál lazább a rend, annál kétesebb az erkölcs.

Mi nem hisszük, hogy valamely községi bíró vagy jegyző példán! kedvezésből 5 kr. bélyegilleték helyett 3 krt szedne be valakitől s ezzel lelkiismeretét terhelné, becsületét kockáztatná?!

Tehát nagyobb bizalom — Uraim — egymás iránt! s bizonyára akkor nagyobb megelégedés is lesz a házában.

(Folytatása következik.)

Szerint az Okolicsányi Pál féle számadási ügyben hozott árvaszéki első fokú határozat, melyben O. P. jogutódai 1019 frt számadási maradványban utasítva lettek, jogérvényben fenntartassék, felterjesztetik az ügyiratokkal.

Az Eszterházy István féle örökösök ügyében hozott első és másodfokú gyámhatósági intézkedések a belügyminiszterium által megsemmisítetvén, — összes iratok az árvaszékhöz új eljárás végett leküldetnek.

A Losonc városi árvaszéknél a gyámoltak száma 250; beadványok száma 54. Elintéztetett a fele; pénzérték 14,027 frt 51 kr. — A jelentés tudomásul vétetik.

Tanügy. Az 1883 dik évre szóló iskolai költségvetések felterjesztetnek.

A nm. közokt. min. Szoboszlai Mór megválasztását tudomásul vette.

Hromada Pál nőtincsi tanító folyamodott, hogy a Kozáki Dániel által a nőtincsi iskolára felajánlott 100 frt adományi összeg, mivel az adományozó azt még ekkor sem egyenlítette ki, hajtassék be. A behajtás a járási szolgabíró által elrendeltetett.

A közokt. miniszterium a marczai iskolaszéki választást, Tornyos István felebbezése ellenében, helyben hagyta azzal, hogy az iskolaszékbe — az evangélikus pap is (ha ott volna) beválasztassék.

Az ipartanoncok iskolai megvizsgálására Péterfi Péter biztos fogja meglátogatni megyénket.

Az Alk György bizottsági tag közbejöttével meg-ejtett somosujfalu tanító választás megerősítetett.

Steller Antal tisztifőügyész előadmányából. Nagy Szabó János hollóközi lakos, lopva legeltetésért a község által kiszabott 13 frt bírság ó frtra leszállított. A bírság a községi szegény alapra fordítandó lesz, s erről nyilvántartás végett a megyei számvevőség is értesítetik.

A vallástügyi miniszterium Goldstein József losonczilakost az izr. egyházi adó befizetésében marasztalta.

Tihanyi Ferencz név életjáradéka után kivetett pótdadó tárgyában hozott határozat jóváhagyatott.

A váci püspökség és lörinczi község lakosai közt az egyházi épületek kijavítása illetve ennek költségei tárgyában fennforgó vitás ügy Scitovszky János indítványa folytán a járási szolgabírónak kiadatott egyezség létrehozása, illetve első fokú határozat végett.

Paczolay Antal felebbezése, lemondását visszavonó kérvényének elutasítása tárgyában hozott alispáni végzés ellen, — elvetetett s az alispáni határozat jóváhagyatott.

Adóügy. A múlt hóban befolyt összesen 103,176 frt, 21,296 frttal kevesebb, mint a múlt év hasonlában. Ennek oka a folytonos esőzés.

Stiller Jónás comsum adója iránti felebbezése III-ad fokban a miniszterium által is elutasítatott. Tekintettel azonban arra, hogy ezen ügyet a miniszterium 3 ad fokúlag már illetéktelenül bírálta felül: ezen alaki sérelem folytán a miniszteriumhoz felirat küldetik fel.

Pöstény községe elemicsapás folytán 111 frt 44 kr. adóleengedésben részesül. Kékkőre nézve 42 frt, Lestre nézve 16 frt, Nézsára nézve 5 frt, Szentiványra nézve 105 frt, Nőtincse nézve 40 frt, P. Szántóra nézve 32 frt behajthatlan adó törlesztetik.

A hadmentességi adó tárgyában beadott felebbezések s egyes magán kérvények, — számra nézve mintegy 108 drb, — elintézése majd 2 órát vett igénybe. Miért is gr. Forgách Antal ur indítványozta, hogy az olyan kérvények, melyekben adóleengedésnek van helye, s ezt az adófelügyelő is elfogadja, jövőre nézve, a részletes előadás mellőzésevel, pusztán soroltassanak elő jegyzék mellett.

Az egészségügyi jelentés tudomásul vétetett.

Ütügy. A jelentés szerint az állami és megyei utak a kedvezőtlen időjárás dacára a közlekedési igényeknek megfeleltek.

A főispán úr azon indítványa, hogy a kálnói út megvizsgálására Egelmayer Adolt főmérnök küldetett ki, egyhanglagon elfogadtatott.

A Vác-losonczai állami uton tett munkálatok felülvizsgálatára Scitovszky János, Hanzély László és Alk György urak választattak meg.

Djcs Bernát kérvénye közmunka adójának helytelen kivétele ellen — az alispáni hivatalhoz tetetett át.

Ezzel kapcsolatban Huszár István úr felhozta, hogy czélszerű lenne a szolgabírákat az összeírásnál arra figyelmeztetni, miszerint az összeírásoknál csupán a gazdaság rendszeres viteléhez szükséges marha állományt vagyék figyelembe.

Az utfelügyelők utasítva lettek, hogy számadásaikat terjesszék be.

A vicinális útezerősség tárgyalása az idő előrehaladása folytán a jövő ülésre halasztatott.

A postaügyi referens az 1882. X. t. cz értelmében megszűnő, a posta és távirat ügyek előadásával az államépítészeti mérnökség lett megbízva.

Ezzel csupán a szécsényi postabiztos által a tanügy érdekében portomentesen feladott levelek továbbításának megtagadása miatt a postaigazgatóság-hoz panasz terjesztetik fel, mely panasz a tanfelügyelőség részéről adatott be.

A phylloxera bizottság azon javaslata, hogy az inficiált szőlők kiirtásáért, az összes szőlőbirtokokok kárpótlást tartozzanak adni, — elfogadtatván: a nóradi járásban Pencz, Kosd, Kismaros községekre nézve az egyezségek létesítésére Balás Ferencz járási szolgabíró utasítva lett.

Igen üdvös a közigazgatási bizottságnak küldöttéi javaslata folytán tett ama intézkedése, hogy a dézsmaváltás nyomozó terhei folytán elhagyott parlag szőlőkre nézve kormányi intézkedés tételesek, s e végett a miniszteriumhoz felirat terjesztessék fel. (E tárgyban a pénzügyminiszter legközelebbi törvényjavaslatot terjesztett elő.)

Jövő ülés nov. 15-kére tüzetett ki.

Ülés vége d. u. 3 órakor.

A közönség köréből.

Felső-Tiszovnik, szept. 24.*)

A Losonczon megjelenő „Losonczy Phoenix“ című lap 35 ik számában szeptember 14-éről egy „Felső-Tiszovnikról írják“ feliratu cikket hozott, mely nagyon scusatis akart lenni, de amelelt a valóságos viszonyok összezavarásában, a tények elferdítésében, rágalmazásban mint unikum tűnik ki. Az alulírott tudomására jutván a cikknek, soká azon törődött: há vajjon kell-e egyáltalán ildomos-e olyas valamire felelni? mert tudta: „hoc scio pro certo, quotiescunque cum stereo certo, vincovo vincere, semper ego maculo.“ De ámbár tudva, hogy „notis est derisui“, de másrészt tudva azt is, hogy „ignotus fallit“, mégis a következő felelethez elűköltö magát, hogy felső-tiszovnik viszonyainkat s körülményeinket nem ismerők is a tisztá, valóságos igazság világával felvilágosíttassanak s tudják meg, melyik részen van az igazság. Gyakran méltatlankodik az ingyenélőség, haszontalanság s alávalóság az arany érdemen; gonosz s dühögő a békeszerető; folett s kicsapongó életű a tisztá erkölcsön; zsaroló, sikkasztó, csaló a lelkiismeretesen és defraudans az emberiség javán bűn dolgozón. Ahol ilyesmi történik, ott a jók, erkölcsösök s lelkiismerettel bírók szíve csakugyan fájdalmas szánalommal telik el; de mivel Krisztus urunk szavai szerint a világon a botránykozásnak meg kell lenni, tehát gyakran említett méltatlankodásokat is kell szenvednünk. Vigasza ily esetben a jóknak csak az, hogy az ily méltatlankodás a jók, erkölcsösök, érdemdusok s lelkiismeretesek jelleméről csakugy legördül, mint a víz a lúd tolláról.

De taglaljuk a cikket. „Csakis hazaellenes — pánláv paptól telhetik ki az, hogy a minden igaz s becsületes keresztény által évenként megünnepelt szokott „Kisasszony“ napja a hétköznapok közé soroltatik. Az ág. hitv. ev. egyház országzszeri ünnepe ez évben is a legnagyobb kegyelettel Kisasszony napját, mint Szűz Mária születés napját, mégis találkoztott oly ev. lelkész, ki nemcsak hogy meg nem ünnepele e magasztos napot biveivel, de sőt mint „lelki pásztort“ oly szép példával ment elő, hogy e napon udvarán fát vágatott, tiltatott, bivei és a róm. kath. bivek nagy megbotrányozására; ennek dacára az ev. bivek nagyobb része e napot ünnepele. Éljen a derék magyar érzelmű f.-tiszovnik lakosság! megvetés a pánláv terjesztőkre!“

Ez a cikk egyik része. Szó van itt tehát szűz Mária születésnapjának megünnepeléséről. Ez a róm. kath. egyház ünnepe; a prot. evang. egyház hitágazatai ezt ünneplendő napnak nem mondják; miért is azt az evang. egyház s e h o l a v i l á g o n nem ünnepli.

Ilyen országos király által szentesített törvénye ken alapuló protestans egyházjogi és dogmatikai tanokkal szemben hogy mondhatta a cikkíró: hogy ez évben is szűz Mária születésnapja országzszeri az evang. egyház által megünnepeltetett! Ez egy ev. egyházhi által mondva oly vastag tudatlanságot és a hazai történelemben, jogtanban s a protestans hitágazatok tudásában járatlanságot árul el, mely felér a régi egyiptusi fáraók korszáki sötéttségével, melyet, mint az ékes mese mondja, késsel lehetett vágni. Az olyan fejben, amelyik még ezen viszonyokat sem tudja, fel sem telezhetet valami reflektáló, gondolkodó ész, az olyan fejben e tekintetben „tobu vabohu“ van csak. Az omlegetott országzszeriséget megnézhetet volna cikkíró például a legközelebbi szomszédságban Turópolyán, Abelován, Szennán, s ugy tovább meg tovább, és (si compos rationis, de quo autem utrum) tapasztaltatna volna, hogy az általa állított országzszeri o s s é g nem egyéb, csak az ő fejéből kipárolgó füst.

De feltűnő ez még azon oldalról is, hogy ezt mondja egy ev. egyházhi, ki egyszersmind egy derék szeplőtlen protestans papi jellemű ev. lelkésznek fia. Hiszen csakugyan nem sokat kívánnánk tőle, ha azt kívánnók, hogy emlékezzék vissza gyermekkorára, a mikor és ahol bizonyosan látta, tapasztalta atyjánál, hogy ez sem, sem maga nem ünnepli, sem bivei által nem ünnepeletti az ily ünnepeket.

Hogy pedig az említett Kisasszony ünnepe az ev. lelkész fát vágatott vagy tiltatott volna, az egyáltalában nem igaz. Mi azonban nem azért történt, hogy ünnepe lett volna, de nem volt szűkös ezt a munkát tenni.

„Nunc venio ad fortissimum virum.“ „Csakis hazaellenes pánláv paptól telhetik ki, hogy a minden igaz s becsületes keresztény által évenként megünnepeltetni szokott Kisasszony napja a hétköznapok illetve munkanapok közé soroltatik.“ Most kérdem a józan gondolkodó közönségtől: micsoda kötelek, micsoda associatio ideanem folytán mondhatja ezt a cikkíró? Hát akik nem ünnepeletti az említett róm. kath. ünnepeket, azok már ennél fogva pánlávok? hát a róm. kath. ünnepek nemünneplése már pánlávok? a cikkírónál ez a definitioja a pánlávoknak? Akkor Magyarországon a két evang. egyháznak valamennyi lelkésze és bive pánláv. Valamennyien azok továbbá nem igaz és nem kecsületes keresztények: mert csak pánláv papoktól telik, hogy Kisasszony napját munkanapok közé sorolják. Mondjon már erre valaki, aki tudja, eléggé jellemző epithetont: ostobaság, durvaság, logikátlanosság, butaság ez vagy mi? Mi köze a két ev. egyháznak a r. kath. ünnepek ünnepléséhez, mi köze a pánlávokhoz? pánlávok az én nézetem szerint talán politikai irány; és mi köze az ev. egyháznak a politikához? Vagy mondja tovább: éljen a derék f.-tiszovnik magyar érzelmű lakosság! Hát a magyar érzelműséghez az, és csak az kívántatik, hogy valaki megünnepelje a r. kath. ünnepeket? E szerint ti evang. reformatusok nem vagytok magyar-nem haza-érzelműek, talán — egészen hazaellenesek vagytok.

Vagy tán csak a felső-tiszovnik ev. papot mondja a cikkíró pánlávnak! Erre az a feleletem (János evang. 18. rész 23. v.) „Ha gonoszúl szoltam, tégy tudományt a gonoszról, — ha jól szoltam, miért veres engemet?“

De állítsuk kisé világosabbra a cikkíró ily könyvű pánláv dobálását, mert ő a pánláv elnevezéssel főképp ez utóbbi, rája nézve nyomozó időkben nagyon bőven ide s odadobál. Megtörtént a múlt nyáron, hogy a cikkíró a hegyi evang. papokat pánlávoknak érmezte és ebben valami irkafirkát egészen a megyéhez benyujtott. Ilyen vadjába beleszótt a turópolyai evang. lelkész is. Ez azonban — egyébképen komája — megszólitván az érdekes cikkíró, hogy fizesse meg a közel száz forintot tőle felvett kölcsönt és ismét a hol érette száz forintért kezességet, hogy oda is a kölcsönt fizesse ki, egyszerre csak kap egy nagyon siránkozó levelet, melyben r.—y. (igy van aláírva a cikkén) uram egekig magasztalja az említett turópolyai lelkész úr hazafiságát és hazadisznókat, hazaekének nevezi. Ez valóságos történet.

A mit tovább a cikkben beszél a községi bíró választásáról, ott az a kérdésem volna, mi oknál fogva mondja Dobiasz János — már most bíró — pánláv párt bírójelöltjének? Tiszovnikon nincs egy ember, a ki meg tudna mondani, hogy mi az pánláv; tehát pánláv párt nem is létezhet. De F.-Tiszovnikon a körjegyző fel van süggesszte hivatalától már fél éve, és rája bizonyult adópénz, szegénységi kölcsön, százalék s egyéb közpénzek sikkasztása, árvalgy visszaszolgáltatása s egyéb hivatali bűnök, mi felmegy 900 forintra; a cikkíró r.—y. tehát talán véli ilyen cikke irásával, bolmi vadaskodással a körjegyzőseget megmenthetni. Alig hiszem, mert a bebizonyult bűnből nem mindnyája, de egy is elég a hivatalától teljes elmozdításra. Vagy tán a sensaciós cikk bók akart lenni a r. kath. lelkész úrnak — és tán más lelkész uraknak is — a szives pártolását?

A cikkíró r.—y szerint F.-Tiszovnikon az volna a magyar érzelmű párt, a ki sikkaszt, hivatali hatalmával visszaél stb. Az ilyen párttal a solidaritást minden lelkiismeretes ember megköszöni. Dobiasz János az egyháznak régi gondnoka és a községnek most harmadszori bírája, tehát semmi pánláv.

Az egészről a tanulás az, hogy a cikkíró r.—y uramnak még akadt a tengelye, hol az evang. dogmatikába, hol a jogtanba, hol a józan tisztá logikába, hol a községi adminisztrációba. A ki mindezekről cikkezni akar, legyen tudománya, járjon iskolába és ne azókjon el az iskolából, mert másképp megmondják neki, nem oda buda; ne autor ultra crepidam, vagy magyarul mondva: eszmádia ne tovább a kaptafánál. A defraudans hivatalnokoknak a tíz parancsolat közé ez is szűkös: Ne paráználkodjál, ne lopj, ne

*) Tárgyalmas miatt csak most került rá a sor. Szerk.

Szántatd felebarátodnak házáat, ne feleségét, ne pénzét, ne ökrét, ne lovát, ne juhát, ne tégy sikasztást, ne zsarolj, ne tégy hamis tanubizonyságot.*)

Lacziák János.

Hírek.

Hymen. Bobus Gizella kinaszonyt B.-Gyarmatról e hó 10-án jegyezte el Koncsár Károly lörcsei honvéd hadnagy. —

Kinevezés. Az ipolysági kir. törvényszék ügyész-ségéhez, — alügyészül Kovács Söbestyén Lajos nevezetett ki.

Luby Sándor, városunk egyik kiváló szülötte, ki mint író is, — jó nevet szerzett magának, e hó 15-én Budapestre tette át lakását, — s a „Budapest” című lapnak, melynek szerkesztője Brankovics György szintén városunk fia, munkatársa lesz. — Sok szeretetsét kívánunk jóra való tehetséges barátunknak!

Harmos Gábor úr szölejében e hó 19-én a szüretre egészen történetesen igen szép társaság gyűlt egybe s miután később a cigány is kijött, — a fiatalok viharos tánczra perdült, — az öregebbek pedig egész este 10 óráig kvatorkáztak a pompás szék-szárdi vörös borból, melynél csak Steller bácsi jóízű viccei voltak tűzebbek. A háziaszony, mint mindig, úgy most is mindvégig kifogyhatatlan volt az előzékenységben. Melicher Ferencz kir. ügyész úr este a vacsoránál szép toasztot mondott a házi gazdára, az egész társaság jó kívánságait tolmácsolva a felett, hogy a lefolyt nyáron egészségében megtámadott kitűnő főjegyzők, egészségét visszanyerte, s így vissza lett nyerve a háznak, megyének és kedves családjának. A társaság igen kedves gyűpontjai voltak a kedves háziaszonyon kívül Melicherné, Szeréymné, Irén és Margit kedves leányaival, valamint az ideális Mikó-vényi Gizella.

Az ág. hitv. protestánsok bányakerületi közgyűlése, mely Budapesten Fabinyi Theofil világi elnök és

Dr. Szeberényi Gusztáv egyházi elnök vezetése mellett okt. hó 14-én tartatott meg, a türelmetlen és türelmetlen pánszlávság ellen hatalmasan manifestált. Mar Fabinyi Theofil hazafias irányú és nagyszabású beszéde rosz auspicium volt a pánszlávokra nézve, — kik miként a donoverek, nem mertek a világosságra kijönni. Részünkről annak örülünk, hogy e tekintetben a nógádi eszmék emellettek érvényre, s Nógádi fiai Szontagh Pál, Beniczky Gyula, Svebla János főesperes, Wladár Viktor alesperes, Geduly Elek Ferencz esperességi pénztárnok, és részben amennyiben Szügyben született Thebus János voltak azok, kik a Svebla János főesperes úr által gyönyörű szónoki beszédben előterjesztett indítványt hatalmas érvekkel támogatták. Az indítvány, mint e lapok útján is értesült a közönség, főbb vonásaiban az, hogy az esperesség (most már a kerület) a pánszlávokat a baza nyílt ellenségeinek tekinti, ellenük mindent elkövet, s a világi hatóságot a pánszlávok felderítésében támogatni fogja, hogy továbbá a bebizonyított pánszlávság választási akadályt képez, s hogy a pánszláv hitjelölt, ne legyen a superintendens által ordinálható. — Thebus János azon indítványa, hogy azon 19 pozsonyi tanuló ellen, kik az ismert hazafias nyilatkozatot alá nem írták, szigorú intézkedés tétessék, csak azért nem lett elfogadva, mivel a pozsonyi theologiai egyetem megalakulván, ennek fegyelmi hatósága lesz hivatala ezek megbüntetésére nézve intézkedni. — Igen fontos volt a közgyűlésen Szontagh Pál képviselők nyilatkozata, melyet egy bácskai Belohorszky nevű pap abbéli fel szólalására tett, hogy a magyar nyelv tanítása Bács-megye kétharmad részében kivétel nélkül; „akkor, úgy mond Szontagh, maga is a mellett fogja érvényesíteni minden erejét, hogy a felekezeti iskolák becsukassanak.” Ezen nagy jelentőségű nyilatkozatból kétségtelenül kitűnik az, hogy megyénk érdemes képviselője előtt is előbb a baza, és csak ezután következik a felekezet.

Gyász hírek. Divény m. város köztisztelőt és becsületben álló plébánosa Kressák Mátya f. hó 6-ikán éjjel szélhűdésben hirtelen meghalt. — Özvegy Trajtlér Mihályné Zabaron jobblétre szenderült. Béke hamvaikra.

A belügyminiszterium utasította a törvényhatóságokat, hogy 1883 diki költségvetéseiket nov. 15-ig adják be.

Baleset. Kommerell András B. Gyarmat városának tisztességben megözörlt 68 éves polgára órásmester, midőn a megyeházi órát felakarta buzni, az állvány deszkáról lezuhant s oly sérülést szenvedett, hogy ennek következtében e hó 16-án meghalt. Temetése 17-én nagy részvét mellett ment végbe Ny. godjék békében.

„Magyarország”, havifolyóirat a magyarosodás érdekében. Szerkesztő Ardényi D. sz. 6. Megjelent az első, októberi szám, négy nagy, sűrűn nyomott íven, színes borítékba öltve, kötetes tartalommal: 1. A magyar Nemzetes! lelkes felhívás országos magyar egyesület alakítása végett. 2. Országos Magyar egyesület terve, szervezkedése, vezetése, működési módjai, lelenckezések, kiadodavák, nemzeti csere, iskola, népkör, nép- vagy falusi könyvtár, felnöttek oktatása, buzítás, jutalmak stb., összesen 40-féle irány és mód. 3. A Magyarosodást és népvédelést Sáros megyében terjesztő társulat alapszabályai. 4. Mily eszközök által érheti el a társaság célját? 5. A magyar iskola-alapszabályai. 6. A szatmári Szécsényi társulat alapszabályai. 7. Magyarosodási mozgalmak. 8. Levelezések: A legelső megye; A szászok; Sárosból; A volt oláhok; Zalából; Görög-kath. magyar püspökség. 9. Nemzetiségi tárgymutató: a magyarországi megyénként s a többi nemzetségi számaránya. 10. Hazaelles népi iskolai tankönyvek. 11. Apró közlemények. 12. A „Gott erhalte.” — II. Szépirodalmi rész. 1. Rágalmazóinknak: hazafias vers Komócsy Józseftől a Petőfi-társaság társelnököktől. 2. Hunyák Pál. Rajz. Mikszáth Kálmán-tól. A Kisfaludy társaság tagjától. 3. A vörös orr. Humoros csavargás, rég hallgatott elbeszéléstől. Balázs Sándortól. A Kisfaludy-társaság tagjától. 4. Akik mindig boldogok, a Szarangu világból, írta Szunyogh Albert. 5. Szemet szemért. Vers. Kovács Gyulától. A Petőfi-társaság tagjától. 6. A megtérés. Margitay Tiharmér jeles stéményének ismertetése Fáy Elek tollából. 7. Arany mondások. 8. A jó öreg Mikolai. Rajz a lengyel társadalmi életből. 9. Téli kép a Balatonon. 10. Szellemi szikrák. 11. Mulassunk. 12. Szerkesztői zárzó. Előfizetési árak: egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 frt. Gyűjtőknek 5 előfizető után tiszteletpéldány. Lelkesek, néptanítók kör- és községi jegyzők, községi előjárók, bármily állású közhivatalnokok, (ha 1000 frtnál kisebb fizetésűek) és rangállásukat a postautalványon jelezik, féldíjat fizethetnek elő és pedig egész évre két, fél ére egy forinttal. Az előfizetési pénz a „Magyarország” havi folyóirat kiadóhivatalához Budapestra, Sándor utca 12. szám címzendő. Mutatványzást egyetért megkeresésre ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

Feloldó szerkesztő:

Horváth Danó.

HIRDETÉSEK.

Fontos mindenkinek! Élet és egészségügyben!

A HOFF JÁNOS-féle malátá-gyógytáp gyármá-nyok a kivált országok legtöbb orvosai által elismerettek, a tudomány által felkarolva, mint pártatlan készítmény e földön koronás fejedelmek által 58-szor kitüntetve, és azért az egész világon a legnevezetesebb betegségeknek mint sokszorosan kipróbált gyógy és tápszert elferdőve vannak.

Legújabb nyilvános bécsi köszönetlevelél
1882. aprilis 8-áról

egy meggyógyult betegről, ki övét köréből már elvesztetté hitt volt, személtomást és csodálatos módon gyógyult, hirtelen köhögés, rekedtség, mell, gyomor, torok gége bántalmak és szédülésből.

Hoff János

cs. kir. udvari szállító urnak, cs. kir. tanácsos, a cs. kir. koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a több porosz és német rend lovagjának, a Hoff János-féle malátakivonatot feltalálója s egyedül gyártójának. Európa legtöbb fejedelem udvari szállítója, Bécs, gyárhelyiség: Gräbnerhof 2. Irda és gyári raktár Bräunerstrasse 8.

Két év óta időkenti hurut és torokbántalmakban szenvedtem, oly annyira, hogy nem voltam képes hangos szót kiejteni. Bécs első orvosainak múlt évben Gleichenbergbe és Nizsába küldtek. Nizsából megérkezvén, egy hónap óta, az ön kitűnő egészségi sórt használtam. Az ön jó hírüve érdekében nemcsak azt nyilatkoztam, hogy betegségem az ön Hoff János-féle malátakivonot-egészségi sórtól tökéletesen helyreállott, hanem azóta erős étvágygal bírok és magánam igen jól érzem. Kérem önt, sziveskedjék rám szemre még tovább használatul 15 üveggel küldeni. Kiváló tiszteltetm után maradtam Bécs, 1882. apr. 8.

Maly Ferencz főlt ruhagyár és posztokereskedő tulajdonosa, Mariahlfer-strasse 69.

Hivatalos gyógyjelentés.

A HOFF JÁNOS-féle malátakivonatot s hasonlóan a Hoff-féle malátakivonot, melyek az itteni helyorségi körháza használatára kiadattak, a gyógyfolyamon kitűnő segélyszereknek bizonyultak be, a malátakivonot az idült mellonja beteg előtt igen kedvező és kívánt volt; a malátakivonot az idült és az elgyengült emésztési képességnél ültő és igen kedvelt gyógytápszert.

Bécs, 1878. szeptember 13.
Dr. Loeff, főorvosorvos. Dr. Porlan, túrsorvos.

Figyelmeztetés.

A valódi Hoff János-féle malátakészítmények ragályos védjeggyel, „a feltaláló arczképe” vannak ellátva. Ahol ez hiányzik, az a gyártmány mint hamisított visszautasítandó, mert orvosi vélemények szerint növényanyag hiányosságából az egészségre ártalmas lehet.

Főraktár: Havas Gyula gyógyszerésznél B. Gyarmaton
Stollmann Agoston - Lőnczon
Medveczky Sándor - Lőván.
Az irgalmasok gyógyszerterében Vácott.

14-4

Bérbeadási hirdetemény.

A Rétságtól Vác felé vezető uton, az úgynevezett „Lókos” pusztán a középű kis korcsmáregale 1883. évi január hó 1-től bérbeadó. — Bővebb felvilágosítást ad bérmentes levelekre Hrabéczy Imre rétsági gyógyszerész.

3-2

Birtokeladás.

Hontmegyében szépnek ismert völgyben, sikon, nyílt kilátással hegyekre, Ipolyság székhelyhez s az épülő ipolvölgyi vasúthoz fél, Szobhoz, Esztergomhoz, Lővához négy órányira fekvő Felső-Túr községben, egy 350 holdnyi, lakóház, kert és gazdasági épületekkel ellátott tagosított birtok kedvező feltételek mellett eladó.

Bérmentett levelekre részletesen értesülhetni Pongrácz Lajosnál Ipolyságon.

3-3

Eladó ház.

B.-Gyarmaton a „Klapka” (kishid) utcában a Szabó János-féle ház szabadkészből eladó. Bővebb értesítéssel szolgál

6-3 Vannay Ignác b.-gyarmati ügyvéd.

B R O G L E J Ó Z S E F

gép és rostalemez-gyára Budapesten.

GYÁR: váozl-ut, osztrák államvaspálya közelében. RAKTÁR: váozl-körut, 88. sz. a.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányát, mint:

TRIEURÓKET változó rostával,

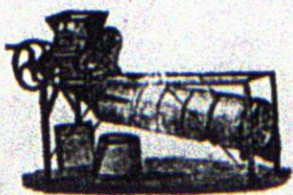
tisztító-gépeket szelelővel, különlegességek malmok számára;

hármaz ekéket, szabadalom-szám 28,466.

Cséplőgép-rosták, lyukasztott és hasított lemezek.

vas, aczél és czinkből, valamint mindennemű mezőgazdasági gépek és tárgyak.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

(30-15)

